

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12C/165/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713213236
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6713213236.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Klaudiou Koskovou v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s. r. o. so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, IČO: 264 29 705, Česká republika, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: Š. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y.. A. XXXX/X, XXX XX N., t.č. bytom N. Č..X/XXXX, XXX XX N., občan SR, v konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 610,78 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28. 03. 2013 domáhal proti odporcovi práva na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 610,78 EUR, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 610,78 EUR od 18.05.2009 až do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy 610,78 EUR od 22.09.2009 do zaplatenia a zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda v sume 2,04 EUR, ako aj trov konania. Návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 03.12.2008 na zmenkovú sumu 18.400,36 Sk (610,78 EUR), pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 18.05.2009. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa XX.XX.XXXX na sumu 18.400,36 Sk (610,78 EUR), pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 18.05.2009. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nič nezaplatil. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Navrhovateľ podal návrh na vzorovom tlačive „A - Návrh na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia č. 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.“ K návrhu ako dôkazy pripojil originál zmenky a fotokópiu výpisu z Obchodného registra na navrhovateľa. Navrhovateľ zároveň v návrhu uviedol, že nechce, aby sa vo veci nariadilo pojednávanie.

Právomoc súdu Slovenskej republiky vzhľadom k tomu, že na strane navrhovateľa je účastníkom konania zahraničná právnická osoba, je v tejto veci daná podľa článku 2 bod 1 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001 a keďže sa jedná o cezhraničné konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu príslušnosť Okresného súdu Zvolen je daná podľa čl. 11 Preambuly, čl. 4 bod 1 a čl. 25 bod 1 písm. a) Nariadenia

č. 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pretože Slovenská republika ako zmluvná strana Nariadenia č.861/2007/ES Komisia oznámila, že príslušnými súdmi na vydanie rozsudkov vo veciach s nízkou hodnotou budú okresné sudy. Navrhovateľ podal návrh na Okresný súd Zvolen, ktorý postúpil spis na konanie Okresnému súdu Banská Bystrica. Okresný súd Banská Bystrica vec predložil na rozhodnutie o príslušnosti Krajskému súdu Banská Bystrica, ktorý uznesením č. k. XXNcb/XXX/XXXX zo dňa 18.07.2013 rozhodol okrem iného, že nesúhlas Okresného súdu Banská Bystrica s postúpením veci z Okresného súdu Zvolen je dôvodný. Miestne príslušným súdom na prejednanie veci je Okresný súd Zvolen.

Po zaplatení súdneho poplatku navrhovateľom ďalej v zmysle článku 5 ods. 2 Nariadenia č. 861/2007/ES doručoval odporcovi kópiu tlačiva - Návrhu na uplatnenie pohľadávky spolu s tlačivom „C - Tlačivo na odpoveď“. Odporca si zásielku prevzal dňa 30.09.2013. Odporca v lehote do 30 dní od doručenia tlačiva súdu odpovedal s tým, že pohľadávku akceptuje čiastočne; úroky boli započítané v zmenke a požičaná suma bola 10.000,- Sk. Ústne pojednávanie nežiadal nariadiť. Protipohľadávku si neuplatnil.

Napriek tomu, že súdu bola doručená odpoveď odporcu v lehote do 30 dní po doručení tlačiva Návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď, odporca nežiadal nariadiť ústne pojednávanie, a teda podľa článku 7 ods. 3 Nariadenia č. 861/2007/ES súd mal vydať rozsudok o pohľadávke navrhovateľa, t. j. rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, súd vo veci nariadil pojednávanie v záujme predovšetkým navrhovateľa, aby nedošlo k vydaniu nepredvídateľného rozhodnutia súdu, vzhľadom na možnosť iného právneho posúdenia veci a tým k odňatiu možnosti konať pred súdom. Keďže hore citované nariadenie neupravuje postup súdu pri nariadení pojednávania s poukazom na článok 19 Nariadenia č. 861/2007/ES, pri nariadení pojednávania súd postupoval v zmysle § 115 a nasledujúcich O. s. p. Súd teda nevydával ani osobitné rozhodnutie o nariadení pojednávania, keďže toto Občiansky súdny poriadok nevyžaduje a aj v zmysle Nariadenia č. 861/2007/ES súd rozhodnutie vydáva iba vtedy, ak o nariadenie ústneho pojednávania požiadala niektorá zo strán, teda účastníkov konania, a súd takúto žiadosť odmieta (článok 5 bod 1 Nariadenia č. 861/2007/ES).

Podľa článku 19/ Nariadenia č. 861/2007/ES pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Keďže toto súdne konanie sa vedie v Slovenskej republike, súdne konanie sa riadi zákonom č. 99/1963 Zb. - Občianskym súdny poriadkom (ďalej len O. s. p.) v znení neskorších zmien a predpisov. Súd považoval za potrebné vo veci nariadiť ústne pojednávanie podľa článku 5 bod 1 v spojení s článkom 7 bod 1 písm. c) Nariadenia č. 861/2007/ES a to vzhľadom na možnosť iného právneho posúdenia veci. Súd nariadil ústne pojednávanie na deň 11.12.2013, pričom na pojednávanie sa dostavil iba právny zástupca navrhovateľa. Odporca sa na uvedené pojednávanie nedostavil napriek tomu, že mal doručenie riadne a načas vykázané a vopred svoju neúčast' neospravedlnil. Súd preto v zmysle § 101 ods.2 O.s.p. vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti odporcu.

Súd zo zmenky, ktorá bola doručená tunajšiemu súdu spolu s návrhom zistil, že zmenka bola vystavená dňa XX.XX.XXXX, pričom v zmenke je uvedené, že za túto zmenku zaplatí vystaviteľ pri predložení na rad: POHOTOVOST', s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, Oddiel: Sro, vložka číslo 23636/B, zmenkovú sumu, zmenkový úrok.

Z činnosti súdu je súdu známe (§ 121 O. s. p.), že pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť Pohotovosť s. r. o. Bratislava vykonáva podnikateľskú činnosť prostredníctvom poskytovania úverov v značnom rozsahu na území celej Slovenskej republiky a táto spoločnosť si uplatňuje svoje nároky aj v exekučných konaniach. Súdu sa lustráciou nepodarilo zistiť číslo exekučného konania súvisiaceho s predmetnou zmenkou.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 16.12.2013 uviedol okrem iného, že upozorňuje na nariadenie Európskeho parlamentu a rady č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pričom toto konanie by malo byť zo zásady písomné a ústne pojednávanie sa má nariadiť iba ak to považuje súd za potrebné, alebo oň požiadala niektorá zo strán.

Ďalej na výzvu súdu, aby presne špecifikoval dátum vyplnenia zmenky, ďalej aká bola zmenková suma ku dňu vyplnenia zmenky, aká bola aktuálna výška nesplateného spotrebiteľského úveru ku dňu vyplnenia zmenky, výška aktuálneho nesplateného príslušenstva ku dňu vyplnenia zmenky právny zástupca navrhovateľa uviedol, že nevedia presne špecifikovať, a to ani úroky z omeškania, ani úroky, ani istinu, čisto poukazujú na vyplnenú zmenku. Nemajú k dispozícii ani úverovú zmluvu, avšak majú zato, že úverová zmluva je irelevantná v danom konaní, nakoľko spor vychádza zo zmenky a zmluvný vzťah medzi odporcom a remitentom je po indosovaní zmenky irelevantný, navyše ani navrhovateľovi, ani jeho právneho zástupcovi nie je obsah údajného zmluvného vzťahu známy. Krátkou cestou zároveň pripojil do spisu uznesenie Krajského súdu Prešov č. k. 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013, kde rozhodol Krajský súd Prešov ako odvolací súd v obdobnej veci. Išlo tam sčasti o to, že Okresný súd Humenné rozhodol formou uznesenia, pričom zamietol nárok žalobcu a mal rozhodnúť formou rozsudku, pričom Krajský súd Prešov ho poučil - teda Okresný súd Humenné, že sa má v takýchto veciach rozhodovať rozsudkom a zároveň krajský súd vyjadril v uvedenom rozhodnutí svoj právny názor.

Súd vykonal teda dokazovanie oboznámením sa s originálom zmenky, pričom zistil tento skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľ v konaní predložil zmenku, ktorá obsahuje nasledovné údaje: označenie, že sa jedná o zmenku, číslo zmluvy: XXXXXXX, meno, priezvisko, trvalé bydlisko a rodné číslo vystaviteľa - odporcu, miesto vydania zmenky: v T., dátum vystavenia zmenky: 03.12.2008, zmenková suma 18.400,36 Sk (610,78 EUR), vyhlásenie vystaviteľa: „zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ, s. r. o., IČO: 35807598, Pribinova 25, 811 01 Bratislava zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, Oddiel: Sro, vložka č. 2363/B, zmenkovú sumu 18.400,36 Sk (610,78 EUR), zmenkový úrok, 0,25% denne od 18.05.2009. Splatné: POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava“, doložka: „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa.

Z výpisu z Obchodného registra na spoločnosť Pohotovosť, s. r. o., Bratislava zistil predmet činnosti, kde okrem iného je uvedené aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Súd pri rozhodovaní aplikoval právo Slovenskej republiky, keďže pôvodným majiteľom zmenky bola spoločnosť Pohotovosť, s. r. o. so sídlom v Bratislave ako slovenská právnická osoba a prípadná voľba iného právneho poriadku súdu nebola tvrdená ani preukázaná.

Podľa čl. I § 75 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu
3. údaj sročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky
7. podpis vystaviteľa.

Podľa čl. I § 11 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení

neskorších predpisov každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov v zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov majiteľ zmenky môže postihom žiadať :

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boli dojednané;
2. šesťpercentové úroky odo dňa sročnosti;
3. trovy protestu a podaných zpráv, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších

predpisov zmenka môže byť vystavená:

na nahliadnutie;

na určitý čas po nahliadnutí;

na určitý čas po dátume vystavenia;

na určitý čas.

Podľa ods. 2 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov zmenky s inou dobou splatnosti ako je vyššie uvedené alebo so splatnosťou postupnou sú neplatné.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov zmenka na videnie je sročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. (Občiansky zákonník) právny úkon sa musí urobiť slobode a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa článku I § 17 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) v znení účinnom do 28. 02. 2010, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v poslednom znení sa na účely tohto zákona rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe

zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť

spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v poslednom znení, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v poslednom znení veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Súd mal preukázané, že dňa 03.12.2008 bola vystavená zmenka, ktorú navrhovateľ pripojil k spisu. Súd považoval za nespornú skutočnosť, že zmenka, od ktorej si navrhovateľ uplatňuje nárok v tomto súdnom konaní má povahu zabezpečovacej zmenky, pričom táto skutočnosť je súdu známa z množstva obdobných súdnych sporov vedených na tunajšom súde. Navrhovateľ ako indosatár si podaným návrhom uplatnil proti odporcovi právo na zaplatenie zmenkovej sumy v predmetnom konaní, a to vo výške 610,78 EUR spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 610,78 EUR od 18.05.2009 až do zaplatenia a 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy 610,78 EUR od 22.09.2009 až do zaplatenia a právo na zaplatenie zmenkovej odmeny vo výške 2,04 EUR. Súd zo zmenky mal ďalej preukázané, že na zmenke je uvedené číslo zmluvy. Uvedenú zmluvu súd k dispozícii nemal; navrhovateľ ju súdu nevedel predložiť. V konaní nebolo sporné, že sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá skutočnosť je súdu známa aj z množstva obdobných súdnych sporov vedených na tunajšom súde.

Súd potom v zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. zisťoval v rámci súdneho konania aká bola zmenková suma v čase vyplnenia, aká bola aktuálna výška nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva, keďže v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru sa zakazovalo splniť dlh zmenkou a veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvom sa zo zákona rozumeli aj zmluvné pokuty a iné nároky veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Hoci na zabezpečenie spotrebiteľského úveru mohla byť vystavená zabezpečovacia zmenka, táto mohla byť vyplnená len na zákonom ustanovenú maximálnu zmenkovú sumu t.j., že zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. príslušenstvo v rámci zmenkovej sumy odvodzuje od istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, na základe čoho súd dospel k záveru, že za istinu spotrebiteľského úveru nie je možné považovať aj poplatok za poskytnutie úveru, ale len sumu samotného úveru.

Je nepochybné, že vystavená zmenka bola zabezpečovacou zmenkou, pričom súd poukazuje na to, že v zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. splnenie dlhu z úveru bolo zakázané zaplatením zmenky, avšak veriteľ mohol prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru len, ak ide o zabezpečovaciu zmenku za podmienok ako to už bolo uvedené vyššie. Súd musel s prihliadnutím na citované zákonné ustanovenie skúmať, či zmenka nebola vyplnená veriteľom v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 veta druhá citovaného zákona, pretože v prípade, že by zmenka bola prijatá resp. vyplnená veriteľom v rozpore s týmto ustanovením, veriteľ ju nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Toto ustanovenie pritom platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky, tak ako to bolo aj v súdnej veci. Keďže navrhovateľ s prihliadnutím na ustanovenie § 120 ods. 4 O. s. p. neunesol dôkazné bremeno a súdu nepreukázal aká bola zmenková suma v čase vyplnenia zmenky, aká bola aktuálna výška nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva v čase vyplnenia zmenky, nebolo možné ustáliť, že zmenka bola vyplnená v súlade s ustanovením § 4 bod 6 zákona č. 258/2001

Z. z. Súd teda návrh navrhovateľa uplatnený v tomto konaní posúdil ako nedôvodný s prihliadnutím k tomu, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno.

Súd zároveň vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nárok uplatnil ako zmenkový nárok, z úradnej povinnosti posudzovať aj platnosť zmenky, pričom neplatnosť zmenky ako cenného papiera je možné posudzovať podľa zákona č. 191/1950 Sb., ale keďže sa jedná o právny úkon, aj keď abstraktný, platnosť zmenky možno posudzovať aj podľa všeobecných ustanovení § 34 a nasl. OZ. Súd na túto neplatnosť musí prihliadať z úradnej povinnosti a musí z nej vyvodzovať dôsledky.

Keďže zmenka bez ohľadu na jej abstraktnosť je právnym úkonom, každý právny úkon, ktorý odporuje zákonu, je absolútne neplatným právnym úkonom, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd v rámci občianskeho súdneho konania prihliada ex offio. Povinnosť súdu prihliadať na absolútnu neplatnosť právneho úkonu z úradnej moci prelomuje aj zásadu stanovenú v článku I § 17 zákona č. 191/1950 Sb., čo je vyjadrené aj v ustanovení § 4 ods. 6 zákona č. 58/2001 Z. z., kde výslovne zákonodarca uviedol, že ide o zákonné ustanovenie, ktoré platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Okrem toho súd poukazuje na to, že odčlenenie zmenkového abstraktného vzťahu od spotrebiteľského vzťahu nie je možné, pretože práve v spotrebiteľských vzťahoch bolo použitie zmenky regulované a obmedzené a to v § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. v rôznom znení a keďže sa jedná o kogentnú úpravu je nutné zo zákona skúmať podmienky vystavenia zmenky a jej prípustnosť. Súd teda vyhodnotil, že keďže navrhovateľ ako indosatár podaným návrhom si uplatnil nárok zo zmenky, ktorú zmenku súd z úradnej povinnosti vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, aj z tohto dôvodu nebol daný právny základ nároku navrhovateľa, keďže nebol daný právny základ nároku z uplatnenej zmenky a teda aj z tohto dôvodu návrh navrhovateľa nebol dôvodný.

Súd ďalej poukazuje na to, že z vyjadrenia navrhovateľa uvedeného v návrhu vyplýva, že zmenka je vistazmenkou, pričom súd pri posudzovaní tejto zmenky aj v zmysle ustanovení zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov dospel k záveru, že zmenka má uvedené dve možnosti splatnosti, čo tiež spôsobuje jej absolútnu neplatnosť z dôvodu jej neurčitosti, pričom súd poukazuje na to, že právny úkon sa musí v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Aj otázku absolútnej neplatnosti z dôvodu neurčitosti údaju o splatnosti zmenky, musí súd posudzovať z úradnej povinnosti. Neurčitý údaj splatnosti zmenky je spôsobený zápsmi údajov na zmenke, keď zo zápisu „zaplatím za túto zmenku pri predložení“, je uvedená splatnosť na nahliadnutie a z údaju „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ je uvedená splatnosť na určitý čas. Tento údaj t. j. „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“, ktorý je uvedený v zmenke, súd nemohol považovať za predĺženie lehoty v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb., keďže tento údaj vzbudzuje pochybnosť o druhu splatnosti zmenky. V prípade, ak by vystaviteľ zmenky mal vôľu predĺžiť lehotu na videnie zmenky, údaj správne mal znieť „na platenie predložiť v lehote do 4 rokov od vystavenia“. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Obdo 59/2010 zo dňa 26. 01. 2011, ktorý vyslovil právny názor, že ak sú v zmenke uvedené dve rozdielne určenia splatnosti (na videnie a do dvoch rokov od vystavenia), spôsobuje to neplatnosť zmenky s poukazom na ustanovenie § 33 ods. 2 zákona č. 191/1950 Sb.

Vzhľadom teda na vyššie uvedené dôvody súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. a § 151 ods.1 O.s.p., pričom v konaní bol úspešný odporca, ktorý si náhradu trov konania neuplatnil a preto súd mu náhradu trov konania, ako úspešnému účastníkovi konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).